

www.nevo.co.il

בשא (י-ם) 6121/07 דן מן נ' פוקצ'טה בע"מ

בתי המשפט

בש"א 006121/07		בבית המשפט המחוזי בירושלים
ת.א 9307/07		
לפני כב' השופט יצחק ענבר		
02/07/2008		

בעניין:

1. דן מן
2. אירית שמש

ע"י עו"ד עמוס האוזנר
נ ג ד

המבקשים

1. פוקצ'טה בע"מ
2. שמואל שמואלי

ע"י עו"ד עובדיה גבאי

המשיבים

לפסק-דין בעליון (2006-07-05): רעא 9615/05 אירית שמש נ' פוקצ'טה בע"מ שופטים: אליקים רובינשטיין עו"ד: א' וזאנה, ע' האזנר
 לבקשה לתביעה ייצוגית בטענות (2007-07-09): תא 9307/07 דן מן - ב"כ עו"ד עמוס האוזנר נ' פוקצ'טה בע"מ עו"ד: עמוס האוזנר
 להודעה בטענות (2008-07-06): תא 9307/07 דן מן - ב"כ עו"ד עמוס האוזנר נ' פוקצ'טה בע"מ עו"ד: עמוס האוזנר
 לכתב תביעה בטענות (2007-07-09): תא 9307/07 דן מן - ב"כ עו"ד עמוס האוזנר נ' פוקצ'טה בע"מ עו"ד: עמוס האוזנר

מיני-רציו:

o

* דיון אזרחי – תובענה ייצוגית – אישור הסדר פשרה

o

* דיון אזרחי – תובענה ייצוגית – שכר טירחה של בא-כוח מייצג

o

o

בקשה לאישור הסדר פשרה בתובענה ייצוגית, בהתאם לחוק תובענות ייצוגיות. עניינה של הבקשה בפיצוי על הפרות החוק להגבלת העישון במקומות ציבוריים, התשמ"ג-1983 והתקנות שהותקנו על פיו (להלן – חוק הגבלת העישון). שנעשו בידי בעלי מסעדה (משיבה 1) ומנהלה (משיב 2), במהלך הימים שבין 16/5/07 – 15/6/07. הפרה המהווה עוולות נזיקיות של היפר חובה חקוקה ורשלנות. (המדובר, בעיקר, באי הצבת שלטים כחוק ובעידוד העישון על ידי קביעה של "אזור עישון" גדול בהרבה מהמותר עפ"י החוק). הקבוצה אשר המבקשים עתרו לייצוגה מונה את כל מי שבקרו במסעדה בתקופה הנ"ל, זולת אלו אשר הם בעצמם עשנו במקום. לכל אחד מחברי הקבוצה התבקש פיצוי של 1,000 ₪ באמצעות שוברי הנחה לארוחות במסעדה. בנוסף התחייבו המשיבים להקפיד על קיום החוק במלואו, להתלונן על כל מי שיעבור על החוק בפני הרשות האוכפת, ואף לסרב לתת כל שירות שהוא למי שיפר את החוק.

o

o

o

o

--- סוף עמוד 1 ---

ביהמ"ש המחוזי קיבל את הבקשה מהטעמים הבאים:

o

על פי סעיף 19(א) לחוק תובענות ייצוגיות, "בית המשפט לא יאשר הסכם פשרה אלא אם כן מצא, כי ההסדר ראוי, הוגן וסביר בהתחשב בעניינם של חברי הקבוצה, ואם הבקשה לאישור הסדר הפשרה הוגשה לפני שאושרה התובענה הייצוגית – גם כי קיימות, לכאורה, שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה וכי סיום ההליך בהסדר פשרה הוא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות העניין". סעיף 19(ג) לחוק תובענות ייצוגיות מוסיף וקובע, כי החלטת בית המשפט אם לאשר הסדר פשרה אם לאו תהיה מנומקת ותכלול, בין השאר, את הגדרת הקבוצה שעליה חל הסדר הפשרה, את עילות התובענה, את השאלות המשותפות לכלל חברי הקבוצה והסעדים הנתבעים ואת עיקרי הסדר הפשרה. בהחלטתו יתייחס בית המשפט, בין היתר, לפער בין הסעד המוצע בהסדר הפשרה לבין הסעד שחברי הקבוצה היו עשויים לקבלו אילו היה בית המשפט מכריע בתובענה הייצוגית לטובת הקבוצה, להתנגדויות שהוגשו וההכרעה בהן, לשלב שבו נמצא ההליך, לחוות דעת הבודק, לסיכונים ולסיכויים שבהמשך ניהול התובענה הייצוגית אל מול יתרונותיו וחסרונותיו של הסדר הפשרה, ולעילות ולסעדים שלגביהם מהווה ההחלטה לאשר את הסדר הפשרה מעשה בית דין כלפי חברי הקבוצה שעליהם חל ההסדר.

o

בחינת הסדר הפשרה המוצע על פי אמות מידה אלה, מובילה למסקנה כי יש לקבל את הסדר הפשרה בשל היותו ראוי, הוגן וסביר בהתחשב בעניינם של חברי הקבוצה, וכי סיום ההליך בפשרה הוא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת. ביהמ"ש מצא כי בנסיבותיו המיוחדות של המקרה, אין מקום לעריכת תחשיבים כלכליים מדוקדקים בדבר כדאיותו הכספית לחברי הקבוצה. שכן, תכליתו של ההליך בכללותו הנה אכיפתו של חוק הגבלת העישון ויצירת הרתעה, להבדיל מפיצוי כספי בגין חסרון כיס. שנית, נזקם הנטען של חברי הקבוצה הנו נזק לא ממוני, אשר עצם קיומו, ולא כל שכן שיעורו, מותנה בנתוניו הספציפיים של כל אחד ואחד מחברי הקבוצה.

o

גמול ושכ"ט: המבקשים ויתרו על גמול. אשר לשכ"ט-עו"ד לב"כ המבקשים הובאו בחשבון, בין השאר, השיקולים המפורטים בסעיף 23 לחוק תובענות ייצוגיות. כאשר אמת המידה הבולטת, המטה את הכף לעבר פסיקת שכר טרחה בשיעור משמעותי, הוא מידת החשיבות הציבורית של התובענה. לאור שיקולים אלו, הועמד שכר טרחתם של עוה"ד המייצגים, על 40,000 ש"ח ומע"מ.

o

פסק-דין

1. לפניי בקשה לאישור הסדר פשרה בתובענה ייצוגית, בהתאם לסעיפים 18 – 19 לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006 (להלן: חוק תובענות ייצוגיות).
2. המבקשים הגישו בקשה לאישור תובענה ייצוגית נגד המשיבים. עניינה של הבקשה בפיצוי על הפרות החוק להגבלת העישון במקומות ציבוריים, התשמ"ג-1983 והתקנות שהותקנו על פיו (להלן – חוק הגבלת העישון), שנעשו בידי בעלי מסעדה (משיבה

--- 10 עמוד 2 ---

(1 ומנהלה (משיב 2), במהלך הימים שבין 16/5/07 – 15/6/07. על פי הנטען בבקשה, עובר להגשתה התנהלו בין המשיבים לבין מספר לקוחות שלהם הליכים משפטיים דומים בבית משפט לתביעות קטנות, אשר במסגרתם חויבו המשיבים בתשלום פיצויים, אך הליכים אלה לא הועילו, שכן המשיבים המשיכו להפר את חוק הגבלת העישון באופן מתמשך ושיטתי. המדובר, בעיקר, באי הצבת שלטים כחוק ובעידוד העישון על ידי קביעה של "אזור עישון" בניגוד לחוק, המשתרע על פני רוב המסעדה, וזאת כאשר על פי החוק אסור ששטח חדר העישון הנפרד יעלה על 25% משטח המסעדה. לטענת המבקשים, בנסיבות אלה ביצעו המשיבים כלפי הלקוחות עוולות של הפרת חובה חקוקה (סעיף 63

לפקודת הנזיקין) ורשלנות (סעיף 35 לפקודת הנזיקין). הקבוצה אשר המבקשים עתרו לייצוגה מונה את כל מי שבקרו במסעדה בתקופה הנ"ל, זולת אלו אשר הם בעצמם עשנו במקום. לכל אחד מחברי הקבוצה התבקש פיצוי של 1,000 ש"ח.

3. ביום 27/2/08, עוד קודם להגשתה של תגובה מצד המשיבים, הגישו באי-כוח הצדדים בקשה לאישור הסכם פשרה בתובענה הייצוגית. ביום 10/3/08 הוריתי לפרסם הודעה בדבר הגשת הבקשה בעיתונים ולשלוח העתק ממנה ליועץ המשפטי לממשלה, למנהל בתי המשפט, למועצה הישראלית לצרכנות ולממונה על הגנת הצרכן במשרד התמ"ת. במסגרת ההודעות שפורסמו כאמור, פורטו עיקרי הסדר הפשרה והוגדרה הקבוצה. כמו כן צוין, בין היתר, כי תוך 45 ימים רשאים חברי הקבוצה להגיש התנגדות להסדר, או לבקש רשות לצאת מן הקבוצה. הליכים אלו ננקטו בהתאם לנדרש בסעיפים 18 ו-19 לחוק תובענות ייצוגיות.

4. לאחר ביצוע הפרסומים לא הוגשו התנגדויות כלשהן מצד חברי הקבוצה. אף לא אחד מבין חברי הקבוצה ביקש שלא להימנות עליה לעניין הסדר הפשרה. הממונה על הגנת הצרכן במשרד התמ"ת, עו"ד יצחק קמחי, הודיע, כי אין לו התנגדות לאישור הפשרה. המועצה הישראלית לצרכנות הגישה תגובה, שבה בקשה להאיר את "הנקודות הדורשות, לדעתה, התייחסות בטרם אישור הבקשה או דחייתה". ב"כ הצדדים התייחסו בכתב לתגובה זו וכישיבה מיום 30/6/08 השלימו את טענותיהם בעל-פה. בתוך כך, בקשו מבית המשפט להימנע ממינוי "בודק".

--- סוף עמוד 3 ---

5. על פי סעיף 19(א) לחוק תובענות ייצוגיות, "בית המשפט לא יאשר הסכם פשרה אלא אם כן מצא, כי ההסדר ראוי, הוגן וסביר בהתחשב בעניינם של חברי הקבוצה, ואם הבקשה לאישור הסדר הפשרה הוגשה לפני שאושרה התובענה הייצוגית – גם כי קיימות, לכאורה, שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה וכי סיום ההליך בהסדר פשרה הוא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות העניין". סעיף 19(ג) לחוק תובענות ייצוגיות מוסיף וקובע, כי החלטת בית המשפט אם לאשר הסדר פשרה אם לאו תהיה מנומקת ותכלול, בין השאר, את הגדרת הקבוצה שעליה חל הסדר הפשרה, את עילות התובענה, את השאלות המשותפות לכלל חברי הקבוצה והסעדים הנחבעים ואת עיקרי הסדר הפשרה. בהחלטתו יתייחס בית המשפט, בין היתר, לפער בין הסעד המוצע בהסדר הפשרה לבין הסעד שחברי הקבוצה היו עשויים לקבלו אילו היה בית המשפט מכריע בתובענה הייצוגית לטובת הקבוצה, להתנגדויות שהוגשו וההכרעה בהן, לשלב שבו נמצא ההליך, לחוות דעת הבודק, לסיכונים ולסיכויים שבהמשך ניהול התובענה הייצוגית אל מול יתרונותיו וחסרונותיו של הסדר הפשרה, ולעילות ולסעדים שלגביהם מהווה ההחלטה לאשר את הסדר הפשרה מעשה בית דין כלפי חברי הקבוצה שעליהם חל ההסדר. להלן נבחן את הסדר הפשרה המוצע על פי אמות מידה אלה.

6. עילת התביעה, שעליה התבססה הבקשה, היא הפרת החוק להגבלת העישון במקומות ציבוריים, התשמ"ג-1983 והתקנות שהותקנו מכוחו, הפרה המהווה עוולות נזיקיות של היפר חובה חקוקה ורשלנות.

7. חברי הקבוצה הם כל מי שביקר במסעדה פוקצ'טה ברח' שלומציון המלכה 4 ירושלים בין הימים 16 במאי 2007 ל-15 ביוני 2007 (להלן – התקופה הקובעת), בין שנקשרה עסקה בינו לבין המשיבה 1 ובין אם לאו, ונחשף שם לעשן של מוצרי טבק. הקבוצה לא תכלול אנשים אשר הם עצמם עישנו במקום במהלך ביקורם.

8. במסגרת התובענה שבית המשפט התבקש לאשרה כייצוגית נתבע פיצוי בסך 1,000 ש"ח לכל חבר קבוצה.

9. השאלות המהותיות שבעובדה ומשפט, המשותפות לכאורה לכלל חברי הקבוצה, הן אלו: האם המשיבים הפרו בתקופה הקובעת את הוראות חוק הגבלת העישון במקומות
--- סוף עמוד 4 ---

ציבוריים? האם בכך ביצעו כלפי חברי הקבוצה עוולות של היפר חובה חקוקה או של רשלנות? האם לחברי הקבוצה נגרם עקב כך נזק ואם כן, מהם מהותו וטיבו של הנזק והאם הנם זכאים לפיצוי בגינו?
10. הסדר הפשרה כולל שני רכיבים עיקריים. רכיב עיקרי ראשון שלו הוא הסרת המחדל. במסגרת זו התחייבו המשיבים "להקפיד על קיום החוק במלואו, לרבות הוראות התיקון מס' 2 לחוק שפורסם ברשומות ביום 7/8/07. הנתבעים ידאגו להתלונן על כל מי שיעבור על החוק בפני הרשות האוכפת, ויסרבו לתת כל שירות שהוא למי שיפר את החוק".

רכיב עיקרי שני של הסדר הפשרה הוא פיצויים של חברי הקבוצה. בהקשר זה הוסכם, כי על כל חבר קבוצה המעוניין בפיצוי לחתום על תצהיר בפני עורך דין שימונה למטרה זו, אשר שכר טרחתו ישולם על ידי המשיבים (להלן – הממונה). הצהרת המצהיר כי מתקיימים בו תנאי החברות (כמפורט בסעיף 7 לעיל) תהווה ראייה מכרעת לכך והוא לא יידרש להציג הוכחה נוספת. חבר קבוצה שיחתום על תצהיר כאמור, יהיה זכאי לפיצוי על חשיפתו לעשן של מוצרי טבק במסעדה. הפיצוי ימומש על ידי זכאות לקבל 10 (עשר) ארוחות במסעדה פוקצ'טה, שמחיר כל אחת מהן לא יעלה על 100 ש"ח, בהנחה של 60% - כלומר, חבר הקבוצה ישלם עבור ארוחה שמחירה 100 ש"ח סך 40 ש"ח בלבד. עלה מחיר הארוחה על 100 ש"ח, ישלם חבר הקבוצה את העודף. חבר הקבוצה יוכל גם להשתמש באותה ארוחה בשובר נוסף שברשותו ולהעניק ארוחות, העומדות לזכותו, לאדם אחד או שניים שיתלוו אליו לארוחה; ובלבד שהוא עצמו יהיה נוכח ובתנאי שסך מחיר הארוחות שימומשו כאמור, לפני ההנחה, לא יעלה על 200 ש"ח בכל פעם. עלה המחיר על 200 ש"ח, ישולם העודף על ידי חבר הקבוצה. הזכות לפיצוי תהא אישית ולא ניתנת להעברה. ההוראה ומימוש הפיצוי לא יחולו על ארוחות עסקיות. חברי הקבוצה ובני לוויתם ייהנו מכל ארוחה באותם התנאים ככל אורח אחר, לרבות מועדי המימוש, תנאי ההזמנה, הזכות לקבל שולחן, השירות ואיכותו, מחיר הארוחה ומרכיביו וכל תנאי אחר. חבר הקבוצה יציג את השובר בסוף הארוחה. חבר קבוצה שלא קוימה כלפיו ההוראה בדבר מתן ארוחה מוזלת כאמור בתנאים של ארוחה רגילה, יהיה זכאי לקבל את שווי הפיצוי במזומן. לצורך מימוש ההסדר ינפיק הממונה פנקסים של שוברי זכאות (נספח ב' להסדר הפשרה). הפיצוי יינתן עד ל-13 חודשים ממועד תחילת ההסדר כפי שיקבע בית המשפט.

--- סוף עמוד 5 ---

11. לצורך הערכת הסדר הפשרה ראוי להקדים ולהדגיש שתי נקודות: האחת, כי עניינו של ההסדר

אינו אלא בפיצוים של מי שביקרו במסעדה במהלך 16/5/07-15/6/07 ובתקופה קצרה זו בלבד; השנייה, כי למי שבקרו במסעדה בתקופה הנ"ל ונחשפו לעשן של מוצרי טבק, מבלי שעשנו בעצמם באותה העת, לא נגרם עקב כך נזק ממוני כלשהו. אין מדובר, אפוא, במקרה, שבו אוחזים הנתבעים בידיהם סכומי כסף שניטלו שלא כדין מכיסיהם של חברי הקבוצה. מזווית ראייה זו מקובלת עלי עמדתם של המבקשים, כי תכליתה העיקרית של בקשת האישור אינה פיצוי כספי של חברי הקבוצה ואף לא מניעת התעשרות שלא כדין של המשיבים, כי אם אכיפתו של החוק להגבלת עישון במקומות ציבוריים והרתעה מפני הפרתו. עמדה זו של המבקשים מתיישבת יפה עם מגמתה של ההלכה הפסוקה לפתוח פתח לאכיפה אזרחית של חוק הגבלת העישון. עמד על כך כב' השופט א' רובינשטיין ברע"א 9615/05 אירית שמש נ' פוקצ'טה בע"מ, [פורסם בנבו]:

כבודתה ואיטיותה של פעולת הרשויות מצדיקה לפתוח פתח ל"אכיפה אזרחית", כך שהאזרח האיכפתי המבקש לשמור את בריאותו ובריאות הציבור יוכל להשפיע אף הוא לתקנת הר ביים. תביעה בעקבות הפרת חובה חקוקה לפי סעיף 63 לפקודת הנזיקין (נוסח חדש) אף היא דרך לכך, בשעה שעניינו בנזק לאדם, המצטבר והולך.

ולמטה מזה:

ברי הוא, כי המבקשת ובא כוחה באים בתביעה בעלת אופי ציבורי יותר מאשר אישי.

ודוק: דברים אלו נאמרו אגב דיון בבקשת רשות ערעור על פסק דין של בית משפט לתביעות קטנות. אשר לתובענות ייצוגיות מלמדנו סעיף 1(2) לחוק תובענות ייצוגיות במפורש, כי מטרתו של החוק הנה לקדם, בין היתר, את "אכיפת הדין והרתעה מפני הפרתו".

12. הסדר הפשרה המוצע מקדם יפה תכלית זו של "אכיפת הדין והרתעה מפני הפרתו", שהרי המשיבים התחייבו על פיו להקפיד על קיום החוק במלואו, להתלונן על כל מי --- סוף עמוד 6 ---

שיעבור על החוק בפני הרשות האוכפת, ואף לסרב לתת כל שירות שהוא למי שיפר את החוק. חזקה על המבקשים, אשר נושא אכיפת חוק הגבלת העישון קרוב לליבם, שיעקבו אחר ביצוע התחייבות זו הלכה למעשה. הדעת נותנת, כי כך ייעשה גם על ידי אותם חברי הקבוצה, אשר יבחרו לממש במהלך 13 החודשים הקרובים את שוברי ההנחה שהסדר הפשרה מעמיד לרשותם. בהקשר זה ראוי לציין, כי על פי גישתו של בית המשפט המחוזי בבש"א 22194/07 זייק נ' מת"ב מערכות תקשורת בכבלים בע"מ ואח' (פורסם בנבו), כב' השופט ד' פלפל; החלטה מיום 6/2/08), המקובלת עלי, במקרה של הפרת פסק דין שניתן בתובענה ייצוגית, זכאים חברי הקבוצה לפנות לבית המשפט בבקשה לפי פקודת בזיון בית המשפט. נראה, אפוא, כי לאור האינטרס הציבורי בקיום חוק הגבלת העישון, מחד גיסא, וחולשתן של מערכות אכיפתו השלטוניות, מאידך גיסא, נודעת להסדר הפשרה תרומה ציבורית של ממש.

13. אשר למרכיב הפיצוי של חברי הקבוצה על פי הסדר הפשרה נראה לי, כי בנסיבות המיוחדות של המקרה שלפנינו, אין מקום לעריכת תחשיבים כלכליים מדוקדקים בדבר כדאיותו הכספית לחברי הקבוצה. כמה טעמים חברו והביאוני למסקנה זו: ראשית, כבר נאמר לעיל, כי תכליתו של ההליך בכללותו הנה אכיפתו של חוק הגבלת העישון ויצירת הרתעה, להבדיל מפיצוי כספי בגין חסרון כיס. שנית, נזקם הנטען של חברי הקבוצה הנו נזק לא ממוני, אשר עצם קיומו, ולא כל שכן שיעורו, מותנה

בנתוניו הספציפיים של כל אחד ואחד מחברי הקבוצה. אין להוציא, אפוא, מכלל אפשרות, כי לחלק מבני הקבוצה לא נגרם נזק כלשהו, בעוד שנוזקם של חברים אחרים הנו זעום. נתונים אלה אינם שוללים בהכרח את האפשרות לאשר את התובענה כייצוגית (וראו סעיפים 20(ג) – (ה) לחוק תובענות ייצוגיות), אך יש בהם כדי להוביל למסקנה, כי הסדר הפיצוי המוצע הנו הוגן וסביר. אכן, הסדרי הנחות מסוג זה שכיחים ביותר בפשרות הנערכות בתביעות היחיד שעניינן בנוזק לא ממוני בלבד. נוכח הגשמת המטרה ההרתעתית שעליה עמדנו למעלה, איני רואה מניעה ליישם מתכונת פשרה זו גם בהליך הייצוגי דנן. להשלמת התמונה אוסיף, כי לחברי קבוצה, אשר פיצוי כספי דווקא עומד בראש מעייניהם, כבר ניתנה אפשרות לבקש רשות שלא להימנות על הקבוצה, ובגדר המוסכם בין הצדדים (סעיף 2 סיפא לפרטי הפשרה) תינתן להם עתה הזדמנות נוספת להודיע כי אינם מעוניינים להיכלל בה. עד כה לא הוגשו לבית המשפט בקשות לפרוש מהקבוצה ונראה שלא בכדי, שהרי עניינם של חברי הקבוצה הנו בתיקון ההפרה ובאכיפתו של החוק ולא בכסף.

--- סוף עמוד 7 ---

14. המועצה הישראלית לצרכנות טענה בתגובתה, כי נוכח העדר נתונים בדוקים באשר לגודל הקבוצה ולעלותן האמיתית של הארוחות, קיים קושי להעריך את היקף הפיצוי ביחס לנזק הנטען, מה עוד שלא ידוע כלל כמה מבין חברי הקבוצה יבקשו לממש את זכותם לארוחות מוזלות הלכה למעשה. אולם לעיל כבר נאמר, כי תכליתו העיקרית של ההליך בכלל ושל הסדר הפשרה בפרט אינה פיצוים הכספי של חברי הקבוצה. משכך הם פני הדברים אין טעם לנסות להתחקות אחר נתונים חשבונאיים וכלכליים אלה, וממילא שאף אין תכלית במינויו של "בודק" לצורך איתורם. תכליתם העיקרית של ההליך ושל הסדר הפשרה הנה תיקונה של הפרת החוק אצל המשיבה ויצירת הרתעה ואין קושי לקבוע - גם ללא מינויו של בודק - כי בהסדר יש כדי לקדם תכלית זו.

15. לאור כל המקובץ לעיל נחה דעתי, כי הסדר הפשרה הוא ראוי, הוגן וסביר בהתחשב בעניינם של חברי הקבוצה, וכי סיום ההליך בפשרה הוא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת. לפיכך אני מאשר את הסדר הפשרה ונותן לו תוקף של פסק דין.

16. המבקשים ויתרו על גמול. אשר לשכ"ט-עו"ד לב"כ המבקשים יש להביא בחשבון, בין השאר, את השיקולים המפורטים בסעיף 23 לחוק תובענות ייצוגיות. אמת המידה הכוללת, המטה את הכף לעבר פסיקת שכר טרחה בשיעור משמעותי, הוא מידת החשיבות הציבורית של התובענה. לטעמי, יש לעודד את הגשתן של תביעות ייצוגיות מסוג זה שלפנינו, אשר עניינן באכיפה "אזרחית" של חוקים המסדירים את בריאות הציבור ואת איכות חייו. אף יש לציין לשבח את האופן היעיל וההוגן שבו ניהל ב"כ המבקשים את ההליך. מצד שני יש לציין, כי ההליך לא היה מורכב, התשתית המשפטית הרלבנטית לעילתם האישית של המבקשים נסללה בפסיקה קודמת, וטרחתו של ב"כ המבקשים הייתה מוגבלת. לקיצור ההליכים תרמו, מן הסתם, גם הגינותו וגישתו העניינית של ב"כ המשיבים. לאור מה שנאמר לעיל באשר לתכליתו העיקרית של הסדר הפשרה, מחד, ולחוסר הוודאות באשר למספר חברי הקבוצה שינצלו את הזכות לארוחות מוזלות, מאידך, אין מקום לחשב את שכה"ט על פי אמות המידה הנוהגות בפשרות כספיות גרידא. לאור שקלול מכלול הנתונים אני פוסק לב"כ המבקשים שכ"ט-עו"ד בסך של 40,000 ש"ח ומע"מ.

--- סוף עמוד 8 ---

17. ב"כ הצדדים יגישו לאישורי בתוך 14 יום את נוסח ההודעות ואופן הפרסום הנדרשים לפי סעיף 25 לחוק. כפי שצוין לעיל, בהודעות יאמר, בין היתר, כי חברי קבוצה שיהיו מעוניינים בכך יהיו זכאים להודיע על פרישתם מהקבוצה תוך 30 יום מיום הפרסום. בהודעות יפורטו שמו, מענו ושעות הקבלה של הממונה, אשר ב"כ הצדדים ימליצו על זהותו. פסק הדין ייכנס לתוקף רק לאחר אישור נוסח ההודעות ואופן הפרסום על ידי בית המשפט. ב"כ המבקשים ידאג לשלוח העתק פסק הדין למנהל בתי המשפט בצירוף הסדר הפרשה, על נספחיו, לצורך רישום בפנקס.

-
המזכירות תודיע לב"כ הצדדים טלפונית על מתן פסק הדין ותמציא להם העתקים ממנו.
ניתן היום, כ"ח בסיון תשס"ח (1 ביולי 2008), בהעדר הצדדים.

יצחק ענבר 54678313-6121/07

יצחק ענבר, שופט

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

--- סוף עמוד 9 ---

בשא (י-ם) 6121/07 דן מן נ' פוקצ'טה בע"מ

www.nevo.co.il
